

skal blive staaende ved de 48 Mill. Kr. Efter Forlydende kræver de sagkyndige langt mere, over det dobbelte, og de motiverer det sagligt og teknisk. Efter Forlydende siger de sagkyndige, at en Ordning, hvorefter man bliver staaende ved en Udgift af 48 Mill. Kr., er militært set intet værd, og saa maa man meget hellere slutte sig til Socialdemokratiets Afrustningsstandpunkt. Vi fra vor Side maa mene, at af disse 48 Mill. Kr. vil i hvert Fald lettelige 40 Mill. Kr. kunne spares; mere end 8 Mill. Kr. behøver man vel ikke — tænker vi os paa Forhaand. Jeg sidder ikke i Militærkommissionen, men jeg kan vanskeligt som almindeligt Menneske tænke mig, at der behøves meget mere end 8 Mill. Kr. til et fornuftigt Grænse- og Søpoliti. Og kunde man spare disse 40 Mill. Kr., faar denne Skattelovsforhandling et helt andet Præg. Saa kan vi indrette Skatterne helt anderledes, end de her er foreslaaet, saa vil adskillige af disse meget ubehagelige Skatter, som jeg til Indledning nærmest sammenlignede med Tidsler og Brændenælder, helt kunne udelades — vi behøver dem slet ikke, vi kan ganske spare Forhandlingen om dem. Hvis man vilde gaa til en klækkelig Nedgang i Militærudgifterne, vilde det lette os Arbejdet her i allerhøjeste Grad, og det vilde hindre al den Misstemning og Uro i Landet, der, som vi ser, allerede er i fuld Gang.

Vor Grundbetragtning er, at vi foretrækker direkte Skatter for indirekte, navnlig udtrykt saaledes, at vi ved enhver Told- og Skattelov anlægger denne Maalestok: er Skattebyrden afpasset efter Skatteevnen eller ikke? Dette bevirker ogsaa, at vi med den største Betænkelighed ser paa, at Regeringen vil gøre de ekstraordinære og midlertidige Skattelove, som maatte indføres herhjemme i Slutningen af Krigsperioden, permanente. Jeg tænker her særlig paa Spiritus- og Tobaksbeskatningen. Naar vi Socialdemokrater i Foraaret 1917, var det vist, gik med til den første Spirituskat, var det ganske forstaaeligt. Det drejede sig den Gang ikke om Princippet: direkte eller indirekte Beskatning, men i Virkeligheden om, hvorvidt en Værdiforøgelse, som fremkom paa Grund af Blokaden, og som ellers vilde gaa i private Lommer, ikke hellere maatte gaa i Statskassen; og som Stillingen den Gang laa, maatte vi naturligvis foretrække, at denne Værdiforøgelse paa en Maade blev statskonfiskeret, fremfor at den skulde gaa i de private Lommer. Saaledes kom vi ind paa denne Skattelovgivning, og vi fortryder det ikke. Men det var en ekstraordinær og midlertidig Lovgivning,

vi gik med til. Vi betonedede udtrykkelig vor Frihed til, naar vi kom ind i andre Tider, da at søge den ændret.

Ved Spiritusskatten, som nu foreslaas gjort permanent, fremkommer der, naar man sammenligner dens Satser med det nye Toldlovsforslags Vintoldsatser, et fuldkommen Misforhold, et ganske umuligt Misforhold. Jeg har bedt en sagkyndig om at se disse to Ting efter og sammenligne dem. Han meddelte mig følgende Resultater — det staaar altsaa foreløbig for denne sagkyndiges Regning, men min Lægmandsbetragtning gaar ganske i samme Retning; Rigtigheden deraf kan vi nærmere undersøge i Udvalget. Maa jeg forudskikke den Bemærkning, at medens Spiritusskatten er umaadelig høj, nedsættes Vintolden af handelspolitiske Grunde — Finansministeren antydede dem ganske let, og jeg skal heller ikke komme nærmere ind derpaa — ret betydeligt for en hel Mængde Vinsorter. Tolden paa det, Ministeren kaldte den almindelige Bordvin, den røde og hvide Vin, foreslaas nedsat til 75 Ø. pr. Liter, og Tolden paa de hede Vine, Portvin og Madeira, foreslaas nedsat til 1 Kr. 15 Ø. pr. Liter. Men Brændevins skatten er jo meget større. Nu kan man sige, at der er mere Alkohol i Brændevin, og det er der ogsaa. Regner vi nu med 14 pCt. Alkohol i Portvin og 45 pCt. i Brændevin, kommer den omtalte sagkyndige til det Resultat, at hvis disse Lovforslag gaar uforandret igennem, vil for Fremtiden enhver Procentdel Alkohol i Portvinen være beskattet med 8 Ø., men hver Procentdel Alkohol i Brændevinen være beskattet med 18 Ø. Vi faar altsaa for Brændevinen langt over den dobbelte Beskatningsprocent af den, der tages af Portvinen. Regner man Portvinsprocenten højere, bliver Forholdet endnu grellere; hvis vi regner med en Procentstyrke af 23 pCt., vil vi faa en 3—4 Gange saa høj Beskatning af indenlandsk Spiritus som af udenlandsk.

Dette er et ganske urimeligt Forhold. Det er for det første en Belastning af dansk Industri — saa faar man ellers mene om Spiritusfabrikationen, hvad man vil, og bedømme den, som man vil, ud fra et Afholds- eller Forbudsstandpunkt, ganske som man har Lyst til det. Men der er ogsaa noget, som hedder Sprit til teknisk Brug, som intet Land, heller ikke et Forbudsland, kan undvære. Denne Produktionsgren har altsaa i og for sig sin Berettigelse. Den belastes til Fordel for indført Spiritus. Det er der dog ikke den fjerneste Mening i, mindst i Tider som disse. Men dertil kommer endnu et andet Forhold, vi er nemlig ved en